

Informačný bulletin č. 4

**„Keď je ale všetko pravdivé,
potom už nie je nič pravdivé.“**

Milí priatelia,

Platón píše v „Štáte“, že demokracia v rukách relativistov je odsúdená na smrť: pretože keď neexistuje rozdiel medzi dobrom a zlom, môže politik robiť, čo chce.

V menšej miere zažívame často podobné, každý by mohol o tom rozprávať osobné príbehy. A nielenže si mnohí sami nárokujú možnosť rozlišovať medzi dobrým a zlým, ale tiež upierajú iným právo takto konať. V mene zdanlivej tolerancie a ideologizovanej slobody vzniká teda neviditeľná netolerantná diktatúra, ktorá nám viac a viac berie slobodu. Mnohí z nás kresťanov pocítili na vlastnom tele sluhov tejto novej diktatúry – tiež Martin Lohmann, autor tohto Infolistu. My ale chceme, namiesto vyratúvania príkladov, vložiť prst rovno do rany. Je najvyšší čas tento problém pomenovať.

„Európa pre Krista!“ – S tým sa to podarí ... pretože bez oporných bodov sa to nemôže podariť.

Váš tím „Európa pre Krista“

PS: Nezabudnúť: Otče náš denne za kresťansky orientovanú Európu!

„Diktatúra relativizmu – nebezpečné pokušenie“ (Martin Lohmann)

Existuje pravda? Existuje dnes ešte pravda? Existuje vôbec ešte niečo také ako *jediná* pravda? Napriek všetkým falošným prorokom ju hľadá tiež moderný človek. Áno, práve a v prvom rade osvietený človek tretieho tisícročia hľadá pravdu a nesie v sebe túžbu po nej. Sú to staré a vždy aktuálne otázky, ktoré si človek kladie: Odkiaľ prichádzam? Kam idem? Kto som? Na čo sa môžem spoľahnúť? Čo platí? Čo neplatí? Čo je dobré? Čo je zlé? Existuje Boh? Sú to snád' najľudskejšie otázky, ktoré vôbec existujú. Predsa ten, kto si ich kladie, žije ohrozený v spoločnosti, v ktorej je široko rozšírený strach z pravdy. V spoločnosti, ako je európska, v ktorej sa na každého jasného hľadača pravdy nazerá ako na narušiteľa pokoja. Pravda? Jasnosť? Dokonca snád' previazaná s následkami osobného konania? Nie, vďaka, znie tým, ktorí ešte veria v hlbšie hľadanie. Radšej sa už povie, že *pravda* nemôže vôbec existovať. A tak sa šíri omyl, že len ten je tolerantný, kto všetko považuje za rovnako platné a pritom ešte relativizuje i vlastný názor. Pritom pojem tolerancia pochádza z latinského *tolerare*, čo znamená niečo ako niesť, znášať. O *relativizácii* sa tu nehovorí. Naopak. Tolerantný je ten, kto omyl svojho blížneho znáša, ale mu zároveň nezamlčuje, že sa nachádza v omyle.

Keď je ale všetko pravdou, dokonca i opak, potom už nie je nič pravdou. Potom už neexistuje nič, načo sa možno spoľahnúť. Kresťanský mysliteľ René Girard tvrdí: „*Ak neexistuje objektívna pravda, bude sa so všetkými pravdami zaobchádzať rovnako – a to núti človeka zostať banálnym a povrchným.*“ Pápež Benedikt XVI. dokonca hovorí o diktatúre relativizmu, ktorá chce zasiahnuť a ovládnuť všetky fázy myslenia a života. Poukazuje na to, že jasná viera a jasný postoj sú rýchlo potupované diskriminačným pseudoargumentom „*fundamentalizmu*“, „*zatiaľ čo relativizmus, teda nezaujatie postoja pri každom konflikte názorov, sa javí jediným postojom, ktorý je adekvátny dnešným časom.*“ A tak vznikla „*diktatúra relativizmu*“, ktorá *neuznáva nič ako definitívne a necháva platiť ako mieru len vlastné ja a jeho želania.*

Vyhýbať sa všetkým dôsledkom pre vlastný život, nezaujímať postoj, všetko považovať za platné, resp. neplatné – to sa môže zdať pohodlné. V konečnom dôsledku je to však hlboko neľudské a zbavujúce slobody. Pretože *pravda o niečom a pravda pre niečo alebo dokonca pre niekoho* vzniká len v uvedomení si jasnosti a pravdy. Len ukotvenie v dobrom a trvácom otvára priestor slobode a robí schopným ničoho sa nebáť a skutočne byť tolerantný. Nikto nemusí mať strach z jasnosti a pravdy. Naopak, kto sa odváži uznať pravdu, stane sa poslom slobody a skutočnej ľudskosti. Kto rozozná nebezpečenstvo relativizmu, povyrastie a bude osvietený v pravom zmysle slova.

Skutočne existuje správna miera pravého humanizmu, skutočnej ľudskosti, s ktorou môže byť život úspešný.

Ak platí, že ľudská dôstojnosť je nedotknuteľná a človek je stvorený na obraz Boží, potom existuje dôkaz miery jasnosti, ktorý je čitateľný a rozoznatelný zdravým rozumom. A skúsenosť učí, že ľudia hľadajú a potrebujú pevné ukotvenie a zakorenenie v pravde. Toto ukotvenie, príp. miera je – snád' nielen pre kresťanov – nikto menší ako Boží syn, Ježiš Kristus, pravý človek. Tu skutočne nie je čo relativizovať. Pretože pravda je vždy úplná – a robí úplným. Všetko a všetkých.

Martin Lohmann sa narodil v roku 1957 v Bonne, študoval teológiu, dejiny, filozofiu a pedagogiku. Bol o. i. zástupcom šéfredaktora „Rheinischer Merkur“, šéfredaktorom „Rhein Zeitung“ a moderoval počas mnohých rokov živé vysielanie „Münchner Runde“ v Bavorskej televízii. Lohmann žije ako slobodný novinár a publicista so svojou rodinou v Bonne.